

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (63)

SİYASET

Yok mu bir civanmerd çıkıp firka-i menfaat kura...
Sahte hamiyetperverler gidip kapısında dura
Verile onlara para hiç yoksa kurtula millet
Şu siyaset oldu illet döndü galat-ı meşhura

BÎHABER

Erişemez şol bedene ta görsün bir iş eli
Bedenden bî haber ben der deli vallahi deli

GİDENDEN HABER YOK

Gönül ah eder ah çeker izdırâb
Gidenden haber yok şu kalbim harâb
O güllerde har var gülistan serâb
Gidenden haber yok şu kalbim harâb

ASIL RENK

Üflenen o sır nedir ne der nâyin âhengi
Cümle var'ın âlem-i mânâda asıl rengi
Ah tegannîde kalan oldu nefesine çengi
Cümle var'ın âlem-i manada asıl rengi

İTİMAS

Kendi elinle kıydın ya hep istedin iltimas
İltimas istenen yerde olur şeytanla temas
Suçlu sensin suçlu sensin gitti elmas liyakat
Gitti gideli liyakat kalmadı ruhta tâkat
Ya çıkar içinden gönder bul dürüst yiğitleri.
Ya kandırsın dursun seni her zamanın itleri

BÜTÜN ÜNVANLAR FASON

Kayıp mıdır bulamam milletin özü saklı
Anlamadım partili dinci siyasi mason
Sanki hesap uzmanı her fert cebinde aklı
Menfaate odaklı bütün unvanlar fason

PUSUYA YATMIŞ

Dini devleti para ruhuysa olmuş cebi
Pusuya yatmış itin tez bakıla nesebi
Ecnebiden ecnebi bin kat fitneye haiz
Halkın cebinde eli al dolar bekle faiz
Densize hepsi caiz devlet tutmalı sopa
Her vuruşta milletin parası itten kopa
İş düştü sanki copa bağırarak diktatör
Bırak üst başı yırtsın binbir suratlı aktör
Cezası artık haktır bunlardan çekti millet
Başka derdi arama aslolanı bu illet
Yetti yahu bu zillet uzandı artık aşa
Ardını tetkik etsen gavur elinde maşa
Dinsiz mi desem hâşâ rezil bizden görünür
Ahrette bulur bela ebediyyen sürünür

GÖNÜL

Bir gölgeye bağlanıp gâfil kalıp esmâdan
San'at-ı ilâhî'ye âmâ mı oldun gönül
Anlamayıp güzellik Cemîl-i müsemâdan
Bir fâninin süsüne yama mı oldun gönül

EFENDİM (SAV)

Cefa içreydi ruhumuz efendim geldin safâ

Dâvetinden şerefyâbız can olup girdik saf'a
Kalb ruh gark olsun insafa nefis dahi gelsin dize
Hüsn-ü misalsin sen bize yâ Muhammed Mustafa (sav)

İMTİHANDIR

Ne safâdır ne cefâdır imtehandır imtehan
Kimi demler âşikâre kimi dem olur nihân
Dem- i safâ için hamd et gayr için elzem sabır
Hû diyene köprü kabir şenliktir iki cihan

KENDİNİ BİL RABBİNİ BİL

Bakma elâlem ne diyor sorma sus
Kendini bil Rabbini bil bâhusus
Hâl-i nebî şan ü şeref uy yeter
Yoksa elâlem seni eyler meyus

UYAN EY CAN

Rüya imiş inan rüya uyan ey can sen de uyan
Suya anlat çabuk suya uyan ey can sen de uyan
Ayılmadık hayat güya salâ sesi duya duya
Doyamadık şu uykuya uyan ey can sen de uyan

GÖNÜL

Anladım aşkı bilip seveni tuttun gönül
Kalbe koyan kim söyle onu unuttun gönül
Çiçekti ruhta vefâ onu kuruttun gönül
Kalbe koyan kim söyle onu unuttun gönül

OKLAVALI İNZİVA (evde kal)

Kör hem nankör oldu adem bedava sandı hava
Eylemedi ân-ı iz'an sarfetti bâd-ı hevâ
Ah cezası tez kesildi hapiste nev-i beşer
Şimdi iki derde şaşar oklava vü inzivâ

BENDE BENDEN ZERRE YOK

Beni bende gören gafil bende benden zerre yok
Ah ne tende ne bedende bende benden zerre yok
Gördüğün cam hem şikeste olup durur gün be gün
Dönsün yüzün sır o şemste bende benden zerre yok

SEYRET

Beri gel dışardan bak kimi kapacak köşe
Akbaba olmuş kimi tez davranacak leşe
Ne komedi hem dram seyret yerli sinema
Dünyada üç gün nema sonra doğru ateşe

ÂDEM CEHALETİ SEÇTİ

Mûciznümâ bir beden kaç göz eyler itaat
Ne kirpikte isyan var ne kalpte bir an rahat
Akıl verildi amma cehalet seçti âdem
Hem kör oldu hem sağır ne ibadet ne tâat.

ADALETTİR ASALETTİR

Adâlettür asâlettür hakşinaslık yâresi
İltimas'çün etek öper onca tarla faresi
Memleketin baş belası bilüp bu rezil guruh
Atıp yüzlerine bin tuh def etmek tek çaresi

GÖNÜL

Kalbe düşer o aşk denen öyle sever yanar gönül
Zannediyor ki söylenen ah bilemez kanar gönül
Gizlenemez ya özlenen ruha ferah arar gönül
Zannediyor ki söylenen ah bilemez kanar gönül

REZİL İNSAN TİPİ

Ah bu rezil insan tipi bilmem nasıl türedi
Gavur ahlakının dibi kim getirdi küredi
Cüz'i makam ver de seyret raks'a teşne oryantal
Selam veren eder hayret ahret müflisi aptal
Kalitesiz seviyesiz pis paçavra yanaşma
Hakka dönde aman sen sus uyup ta haddi aşma

HER AŞIĞIN FERHADI VAR

Kim yaratmış aşkı saklar hem gönüller hânedir
Anla cânâ gör bu mânâ asl-ı aşk şâhânedir
Ah mecazdan inleyen her aşığın feryadı var
Ol Cemîl yar ol Kerîm yar gayrı hep bâhânedir

AŞK NE DEMEK

Bir gün onu sevmekten pişman olurum sanmış
Ah aşk ne demek bilmez nazdar beni kıskanmış
Dûçâr ü giriftârım ağyar'e nasıl kanmış
Ah aşk ne demek bilmez nazdar beni kıskanmış

GÜZ

Neş'eyle çıkıp dalgaların ufkuna yüzsem
Süzsem o güzel gökyüzünün nûrunu süzsem
Gam çekme gönül ah şu bahar gitti de güz'sem
Süzsem o güzel gökyüzünün nûrunu süzsem

REZİL

Tutmaz ki hayâ perdesi alsın yüze taksın
İnsan olanın lazımıdır yüz yüze baksın
Batsın kişiliksiz yere batsın yere zinhar
Def olsa rezil yok soramam sen ne ayaksın

ACI ZAVALLIYA

Yalancı ikili birli uzak ol anla ki kirli
İçi âciz dış kibirli acı kızma zavallıya
Surat çarık yitirmiş ar seviyesizlik itibar
Ah fırlıdak makam arar acı kızma zavallıya
Önde görünmekte şanı oynar para etmez kanı
Tanı oryantali tanı acı kızma zavallıya
Hırsı söyler eli yazar güler mezarını kazar
Tekdir eyle yoksa azar acı kızma zavallıya

NEFİS

Men değılem gargaşacı bilesin kim nefistür o
Zata içte tuzak kuran şeytan için nefestür o
Kimi kendisi zanneyler içte gizlenmiş köpeği
Gem vurmayan köpek olur aman ne mülevvestür o

NEFES NEFES İKRAM

Nefes nefes ikrâm eyler ömrümü Rabb-i Kerim
Derim şol gafil nefsim gör fakr içinde açsın
Bir lahzâdır ya sonrası ah hayat tâc-ı ser'im
Zanneyleme kendin varsın bak nefese muhtaçsın

KİRLETTİLER

Nam deyû kirlettiler Hak' için idi hırka
Yazık açtı kapısını rezile dahi fırka
Güya bizden oldu şeytan içli şarlatan
Akçeye ruhunu satan kendine buldu arka

ŞU SİYON

Milletlere oyun kurar hem oynatır şu siyon

Koyar üç beş fraksiyon böler başlar aksiyon
Kimi devrilir kıyafet evrilir yüksek topuk
Gösterişe düşürülür millet özünden kopuk
Üstle başla yarıştıırır kıskanç eyler fertleri
Kimse bilmez ki daima çok kazanmak dertleri
Kişilik yok hak getire insanlık hepten kayıp
Hayvanca didişmek moda tek insaniyet ayıp
Kimi parfüm kimi saçtır kimi dudakta boya
Koşar her gün arenaya tek evde çıkar foya
Ah insanı mahpus eder benliğe binbir marka
Bilemez ki o pis nefsi şeytana vermiş arka
Emr-i hakkın zerresiyle gör bozulur mâyesi
Zir ü zeber olur kâfir dünyalık sermayesi
İşte anla bunun için dine düşman bu güruh
Bilenler der yüzlerine olsun binler kerre tuh

MÛSİKÎME DOKUNMA

Osmanlı'dan tecerrüd hem geçmişe reddiye
Mûsıkî öğrenmeye yüzün var mı itrî'ye
Hadi git kanto dinle hem çağdaş ol hem zârif
Mûsıkîme dokunma incinir hacı Arif

GÖNLÜM

Yine cevr-i yâre düşmüş yine pâre pâre gönlüm
Nice çekti yar elinden nicedür avâre gönlüm
Soracak olursa aşktan de bî çâre yâre gönlüm
Nice çekti yar elinden nicedür avâre gönlüm

MAKAMA TAMAH ETMİŞ

Makama tamah etmiş yalandır solu sağı
Yeter orada kalsın çeker şeytana yağı
Dürüstlük ağızındadır adım gitmez ayağı
Millet bilse de demez bayağısın bayağı
Güya haktan bahseder haram bekler kursağı
Âdî edepsiz rezil, milletin bağıracağı

YA RÂB

Ah değerli fâni kavuk
Peşinde var onca tavuk
Adam olur mu dalkavuk
Ya Râb yakın kılma bizi
Kimi harama teşnedür
Sanki bilmez ateş nedür
Uzak kalmak ne neş'edür
Ya Rab yakın kılma bizi
Kimi tapar güce haşa
Hak nedür etmez temaşa
Rezillikler ortaklaşa
Ya Rab yakın kılma bizi
Yoksa dahi elde şişe
Sarhoş gelde şaşma işe
Kimi fırıldak fahişe
Ya Rab yakın kılma bizi
Yazık insanlıktan aciz
Siyasi er eder taciz
Zanneder biz de muhtacız
Ya Rab yakın kılma bizi

ULEMA

Can feda kim ol ulemâ ümmet için sây eyledi
Va esefâ üç beş nadan ânı nefse pay eyledi
Elzem olan şol ümmete nefsün meftununu tekdâr
Sonrası hakkı kötektir din ile alay eyledi
TAM MAKAMA YÜKSELÜRKEN

Tam makama yükselürken arz'a duhûl eylenür
Âmâ misal görmez âdem ne bir tek söz söylenür
Va esefa aynı derttür cem-i cümle muzdarip
Hepsi turâb için garip coşa coşa eğlenür

GÖNÜL

Geç be artık geç o yardan sevmiyor bilmez gönül
Aşka kıymet vermeyenler gözyaşın silmez gönül
Sus yeter sus sen gülersin sevmeyen gülmez gönül
Aşka kıymet vermeyenler gözyaşın silmez gönül

AŞIK

Etvârı nazdır bin cevri azdır
Fermânı yazdır gel öyle sev sen
Durmaz anarsın söyler kanarsın
Ah bil yanarsın gel öyle sev sen
Ölsen de bilmez göz yaşlı silmez
Aşıklar ölmez gel öyle sev sen

SAMİMİYET

İki ara bir dere belli olmamış niyet
Cüz'i bir muhabbete isteriz onca diyet
Diller hep doğru söyler içte yok samimiyet
O biçim Müslümanız dinimiz İslamiyet

EY GÜZ

Şen rakseder yaprakların
Kıskançlığı var baharın
Kısa da olsa neharın
Sen de güzelmişsin ey güz
Seninle de gülermiş yüz
Çözemediğim heyecan
Hüzünlü bir coşkuda can
Ömür müdür yoksa kaçan
Sen de güzelmişsin ey güz
Seninle de gülermiş yüz

ENEYİ YIRT HÜVE GÖSTER

Nef's bedende mahpus etmiş çık kurtul kûşe-i şerden
Din-i mübin-i İslama gör darbeler aynı yerden
Eneyi yırt hüve göster Allah de hû de geç serden
Din-i mübin-i İslam'a darbeler hep aynı yerden

GÖR

Uykun bile ibrettir gözlerini yum da gör
Bî habersin işleyen hücreler uyumda gör
Kör benlik ne tuzaktır olsan da cihan şah'ı
Nefes iznini dahi ol Hayy-ı Kayyumda gör

GÖNÜL

0 var eder ise varsın ah ne varsın ne de yar'sın
Şol nefesine mi uyarsın aşk bu değil bil a gönül
Hû hû de rahmeti sarsın gayri firaktan yanarsın
Gölgeleri mi sararsın aşk bu değil bil a gönül

İSTEME BENDEN

Gör firkatî cânâ nedür zehri nûş isteme benden
Dü çeşmim gör dü çeşmedür tevahhûş isteme benden
Firkat ki an'dan beterdür nakd-i hûş isteme benden
Dü çeşmim gör dü çeşmedür tevahhûş isteme benden